

φιλίων διαθέσεων, συνωμολόγησε μετ' αὐτοῦ ὄρους ἀμοιβαίας ἐλευθερίας ἀγοραπωλησιῶν ἐν ταῖς ὑφ' ἐκάτερον χώραις, πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἐλληνοφραγκικῆς φιλίας. Καὶ ἐκ τούτου ἐπωφεληθεὶς καὶ παραγχεύειας εἰς τοὺς ὑφ' αὐτὸν Ἕλληνας ν' ἀγοράζωσιν ἀπὸ τῶν Φράγκων ὡς οἶόν τε πλείστους ἵππους, μὴ φειδόμενοι χρήματος, κατώρθωσε χάρις εἰς τὴν ἐκ πλεονεξίας προθυμίαν τῶν Φράγκων, νὰ ἔχη ἡγορασμένους πλείονας μὲν τῶν 500 ἵππων, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ ὄπλα (§§ 473—5).

Ὅτε δ' οὕτως εἶδεν ὁ στρατηγὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ καὶ καλῶς ὀπλισμένους καὶ καλῶς τὰ πρὸς ἵππασίαν ἔχοντας, προσέταξεν ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τινὰ ἐκκλησίαν κειμένην πλησίον τῆς πόλεως Νικκίου, ἐπὶ τοῦ ἐλληνικοῦ συνόρου (la huna yglesia apres la ciudad de Nicli, frontera de los Grieguos),— ὅπου οἱ Φράγκοι εἰς ἑορτασμὸν καὶ ἀναφυγὴν κατ' ἔθιμον συνήρχοντο⁽¹⁾,— ἐκεῖ δ' εἰς βορῆδους ἐκτρεπόμενοι ν' ἀφύσῳσι νὰ κτυπηθῶσιν· ἔπραξε δὲ τοῦτο, λέγει ὁ χρονογράφος, ὅπως ἔχη ἀφορμὴν πολέμου πρὸς τοὺς Φράγκους (§ 476).

Ἐπειδὴ δὲ γράψας πρὸς τὸν ἐν Νικλίῳ φράγκον φρούραρχον, ἀξιώσας λόγον καὶ τιμωρίαν τῶν βιαιοπραγησάντων κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑποδείξας ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀργήσεως, δι' ἄλλων φαρμάκων ἤθελεν εὑρεῖ θεραπείαν, ἐν τούτοις ἐπέισθη, ὅτι ὀλίγον ἔμελεν εἰς τὸν φρούραρχον ἢ τιμωρία τῶν ἑαυτοῦ ἀνδρῶν, μετὰ τινὰ χρόνον εἰς ἄλλην ἑορτήν, τελοουμένην *«τρία ἢ τέσσαρα μίλια μακρὰν τῆς»*.

(¹) Πιθανῶς ἐκεῖ ὅπου σήμερον, ἐπὶ τῶν ΒΑ προβούνων τοῦ ὄρους Δολιανῶν, κεῖται ἡ *Μονὴ τῆς Παναγίας* παρὰ τὰ *Καλύβια Καστρίου*, πορρωτέρου δ' ἢ *Ἁγία Σοφία* ἐν τῷ ὑποκειμένῳ πεδίῳ (XΓΕ *Mère Panagia—Kalivria de Kastri—Hagia Sophia*).—Μετὰ τὴν ἐν Μακροκλαγίῳ μάχην ἡ περιφέρεια Καστρίου (Γαρδαλεβός) παρέμεινεν εἰς τοὺς Ἕλληνας, μόνον *κουρσεωμένη* ὑπὸ τῶν Φράγκων (ΕΧ 6647—6674.—ΓΧ § § 465—466). Κατὰ τοὺς χρόνους δ' ἐκείνους ἢ κατοχὴ τῆς Μ. Ἀραχόβης ἦτο εἰς τοὺς Φράγκους ἐπισηφής, μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ Φλωρὰ δὲ Ἀϊνὰτ κτίσιν τοῦ κάστρου *Saint Georges* (1292—3) εὐροῦσα στήριγμα μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1296 ἀλώσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὡς κατωτέρω δειχθήσεται.

